

РЕШЕНИЕ

№ 6032

гр. София, 25.10.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 08.10.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Деница Митрова

Вяра Русева

при участието на секретаря Кристина Алексиева и при участието на прокурора Михаела Николаева, като разгледа дело номер **6450** по описа за **2021** година докладвано от съдия Вяра Русева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208 - чл. 228 от Административно- процесуалния кодекс (АПК), във връзка с чл. 63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] срещу съдебно решение от 12.04.2021 г., постановено по нахд. № 12561/2020 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 106 с-в., с което е потвърдено Наказателно постановление (НП) № 587/ 2020г., издадено от началник на отдел „Митническо разузнаване и разследване Югозападна“ при ГД М. към Ц. на Агенция митници с което на основание чл. 108а, ал. 1 и чл.124а ал.1 от ЗАДС на дружеството е наложена имуществена санкция в размер на 2 000 лева за нарушение на чл. 100а, ал. 1 ЗАДС вр с чл.108а ал.1 ЗАДС, и „лишаване от право да упражнява търговска дейност с акцизни стоки“ за срок от 1 месец и на осн. чл.124 ал.1 ЗАДС е постановено отнемане в полза на държавата на предмета на административно нарушение- тютюн за наргиле 4 200 кг без опаковките.

В касационната жалба са изложени доводи, че с оглед формалния характер на нарушението, това че е първо по ред, количеството стоки и липсата на настъпили вредни последици от него, са налице предпоставки за приложението на чл. 28 от ЗАНН. Моли съда да отмени обжалваното решение и потвърденото с него наказателно постановление.

Ответникът – Агенция Митници, М. Югозападна оспорва касационната жалба като неоснователна и моли решението на СРС да бъде оставено в сила.

Представителят на Софийска градска прокуратура дава заключение за неоснователност на касационната жалба.

Административен съд София-град, IV-ти касационен състав, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания, прилагайки нормата на чл. 218 от АПК, приема за установено от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е процесуално допустима като подадена в срок, от надлежна страна и срещу акт, подлежащ на инстанционен контрол.

За да постанови решението си, въззивният съд е събрал по реда на чл. 283 НПК като доказателства по делото показанията на свидетеля – актосъставител К. Й. М. и на свидетелите П. К. и Я. Р., както и писмените доказателства представени с наказателното постановление в съдебното производство. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че по несъмнен начин [фирма] е осъществило състава на нарушението по чл. 100а, ал. 1 вр. с чл.108а ал.1 ЗАДС, като деянието не може да бъде квалифицирано като „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН.

Съобразно чл. 220 от АПК касационната инстанция възприема установената от въззивния съд фактическа обстановка, която напълно кореспондира на събраните по делото доказателства.

Пред настоящата инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл. 218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни основания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение е валидно, допустимо и правилно.

Спорът се свежда до това налице са основания за приложението на чл. 28 от ЗАНН: Дружеството е санкционирано за нарушение разпоредбата на чл. 100а, ал. 1 вр. с чл.108а ал.1 ЗАДС, за това, че съхранява в стопанисвания от него търговски обект тютюневи изделия -14 броя непълни кутии, съдържащи тютюн за наргиле, без да притежава разрешение за търговия с тютюневи изделия, с което бил осъществен състава на нарушението по посочените разпоредби, съдържащи абсолютна забрана за продажбата, съхранението и предлагането на тютюневи изделия от търговци, които не притежават разрешение за продажба на тютюневи изделия.

В случая не може да намери приложение разпоредбата на чл. 28, б. „а“ ЗАНН, уреждаща хипотезата на освобождаване от административнонаказателна отговорност при маловажни случаи на нарушения, предоставяйки на наказващия орган възможността да не наложи наказание, респ. имуществена санкция, по арг. от чл. 83, ал. 2 ЗАНН, като предупреди нарушителя, че при повторно извършване на нарушение то ще бъде наложено. Преценката на органа не е по целесъобразност, а представлява израз на възлагане на компетентност и подлежи на общо основание на съдебен контрол за законосъобразност /в този смисъл се е произнесъл и Върховният касационен съд с Тълкувателно решение № 1 от 12.12.2007 г. по т.д. № 1/2007 г. на

ОСНК/. Нарушена е норма от публичен ред, регламентираща обществените отношения, касаещи съхранението на акцизни стоки, които винаги са свързани със засилен контрол. Целта на ЗАДС е свързана с облагането на високооборотни и скъпи стоки, които не служат за задоволяване на основни потребности на населението. Предвиденият контрол е засилен, независимо от количеството на стоките както и отговорността при нарушения по ЗАДС, които чувствително увреждат фискалните интереси на държавата. Фактическият състав на процесното административно нарушение не предвижда различна санкция в зависимост от количеството стоки, предмет на деянието. Както и правилно е приел въззивният съд, нарушението не представлява маловажен случай, тъй като не разкрива по-ниска степен на обществена опасност от типичните нарушения от същия вид. Въпреки че деянието е формално, на просто извършване, то вредните последици от него (като заплашване на охраняваните обществени отношения) са значителни и не могат да обосноват по-ниска степен на обществена опасност в сравнение с обикновените случаи на нарушение от съответния вид, напротив характеризира се с интензитет, присъщ на типичните за този вид нарушения. Нарушението, за което е ангажирана административно-наказателната отговорност на "А. 2017 Е. засяга обществените отношения, регулирани от ЗАДС, свързани с облагането с акциз, както и контрола върху производството, употребата, складирането, движението и обезпечаването на стоките, подлежащи на облагане с акциз, поради което законодателят е поставил по-високи изисквания. Обстоятелството, че нарушението е първо от този вид е взето предвид от наказващия орган при индивидуализация на наложеното административно наказание, което е в минималния на предвидения в закона размер и напълно отговаря на целите на наказанието съобразно чл. 12 от ЗАНН.

В допълнение следва да се отбележи и че според чл. 126б ал.1 от ЗАДС за маловажни случаи на нарушения по чл. 118, 120, 122, 123, 126 и 126а установени при извършването им, митническите органи могат да налагат глоби с фиш по реда и в размерите, установени в чл. 39, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания. АLINEЯ 2 регламентира, че маловажни случаи по ал. 1 са тези, при които двойният размер на акциза за стоките - предмет на нарушението, не надвишава 100 лв. Следователно малозначителността на деянието се определя от размера на дължимия акциз, който е от значение и при определяне размера на наказанието. Налице е специална норма в ЗАДС, която поглъща по съдържание нормата на чл.28 ЗАНН по отношение на допуснати нарушения по ЗАДС, а именно чл. 126б от ЗАДС. В настоящият случай дружеството е санкционирано за нарушение по чл. 108а, ал. 1 от ЗАДС вр с чл.100а ал.1 ЗАДС, която разпоредба не е сред изброените в чл. 126б от ЗАДС. Със ЗАДС е определена по-висока степен на обществена опасност при нарушаване на неговите норми в сравнение с обичайните случаи на административни нарушения на общото данъчно и митническо законодателство.

Предвид съвпадане изводите на настоящия съдебен състав с тези на СРС, решението следва да бъде оставено в сила.

Относно разноските:

С оглед изхода на спора, на ответника по касация се дължат разноски за юрисконсултско възнаграждение в минимален размер от 80 лв., определен съгласно чл.143, ал.3 от АПК вр.с чл. 37, ал.1 от Закона за правната помощ и чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 2 от АПК, във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от ЗАНН, Административен съд София – град, IV-ти касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 12.04.2021 г., постановено по нахд. № 12561/2020 г. на Софийския районен съд (СРС), НО, 106 с-в.

ОСЪЖДА [фирма] да заплати на Агенция Митници, М. Югозападна юрисконсултско възнаграждение в размер от 80 лв.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: